

Christine Yuin, in de discotheek 2001 Starship, 1977

Triomf van de verticaliteit, de erectie, de extase. De dans behoort toe aan de wereld. Terwijl het acteren onder het teken van het 'alsof' staat, affirmeert men in de dans. Wat ? Niet wie men is (het sociale), maar dat men is (het vitale). En is dat ook niet het fundamentele bereik van de fotografie ?